

روسچنگك هواسى *акчениз-вармж*, (имате ли пары), *Русчугун хавасж* (Русчюшкыя климатъ). По разумътъ на изрѣченіето само може да ся различи *кефътъ* отъ *сагжр нуиъ-тъ*.

ل *лям* чете ся като българското л, на прим: *لقمه* *локма* (залагъ), *قلب* *калб* (калпава, лжжлива пара), *قلج* *кжлждж* (сабля, кжлжджъ), *لكن* *лякин* (нъ), *لاف* *лаф* (рѣчь, дума), *لافزن* *лафазан* (дрьнкачъ). Въ простото произношеніе, когато има прѣдъ него *нуи* чете ся като н; на пр: *انلر* *онлар* за *онлар* (онія, тѣи), *كوكلى* *гюнюлю* за *гюнюлю* (срьдцето му), *قارنلر* *каржинар* за *каржилар* (утробыгѣ), *كونلر* *гюниер* за *гюниер* (днитѣ).

م *ми*м, чете ся като българското м; на прим: *مناسب* *мюнасиб* (способенъ, приличенъ), *مال* *мал* (стока, богатство) *موم* *мум* (свѣщъ), *مملكه* *мемлекет* (мѣсто, градъ), *معادن* *ма'дем* (металъ, рудница).

ن *нуи*, произноси ся като нашето н; на прим: *نار* *нар*, (наръ), *نه* *не* (какво), *نيل* *нил* (Ниль), *نور* *нур* (свѣтлина) Ако ли има отпрѣди му едно *б* *бе*, той ся произноси като м; на примѣрь, *تنبيل* *тембел* (дѣнивъ), *تنبيه* *тембих* (свѣтуваніе, поржчваніе), *انبار* *амбар* (житница, амбаръ), *استانبول* *істамбол* (Цари-градъ), *زنبيل* *зембил* (зембилъ, торба отъ сазъ).